

ناگهان شعر

محمد سعيد شاد

شعر اول :

اگر چه دست تو تقسیم نان و ریحان است
رفیق دست من این روز ها گریبان است
بگو چه کار کنم با ششی چنین یک دست
شبی که با تو پریشان و بی تو ندان است
شده است خسته بیایی، شکسته برگردی؟
امیدوار به روزی که روز پایان است؟
شبی نگاه کنی در شمار یارانت
ببینی آنچه نمی خواستی فراوان است
ببینی ای دل غافل چقدر دیر شده
دلختن قناری معغوم فالگیران است
نه لحن بخرد سازی، نه سوز تحریری
صدا، صدای سفیهان شادون خندان است
کلام دوستی از هیچ کس نمی شنوی
که آنچه می شود آسان شنید بهتان است

شعر دوم:

ای عشق روزگار فراوانی ات بلند
شب های نازنین پریشانی ات بلند
ای بخت ساخو رده بلخی که مانی
گیسوی ناگزیر خراسانی ات بلند
در جلوه گاه معر که خاموش و سر به زیر
سردار خلوتی! سر پنهانی ات بلند
... اکبر از من و این لحن تند عشق
ای دل اذان صبح مسلمانانی ات بلند
آیات رحمت است که تفسیر می شود
بگذار بگذریم که پیشانی ات بلند

معاون وزیر فرهنگ: تفویض اختیار امور به استان‌ها در دستور کار است

معاون حقوقی، امور مجلس و استان‌های وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به پیگیری تفویض اختیار امور به استان‌ها اشاره کرد و گفت: یکی از دست‌خده‌های اصحاب رسانه و هنر رفت و آمدهای مکرر به تهران برای پیگیری کارهاست که با تفویض اختیار به استان‌ها، این مسائل کاهش می‌یابد. به گزارش ایرنا، مهدی محمدی در آیین تکریم و معارفه مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان زنجان گفت: در این راستا اختیار صدور انواع مجوزها و حتی مجوزهای چند منظوره نیز به استان‌ها واگذار می‌شود. وی اظهار داشت: در این دوره سعی کرده ایم، تمام مدیرکل‌های استانی از درون استان‌ها و از داخل مجموعه کارکنان فرهنگ و ارشاد اسلامی انتخاب شوند.

محمّدی با بیان این که شعار و رویکرد وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی این است که ایران فقط تهران نیست، یادآور شد: در دوره وزارت آقای صالحی مقداری از این رویکرد عملیاتی شد که با شیوع کرونا کامل نشد.

طرح کاهش تصدی گری بخش دولتی

ای‌وی‌بی‌وی‌ریکر، مدیر می‌ساز و عدالت فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی اشاره کرد و گفت: هدف ما کاهش تصدی‌گری بخش دولتی و واگذاری امور به بخش خصوصی و موسسات و انجمن‌های فرهنگی و هنری است چرا که هر جا به بخش خصوصی اعتماد کرد، بیم‌شاهد نتایج مطلوب بود، ایم، محمدی را، ریکر، سفاوری و ای‌نوبین و علما برای رونق اقتصاد فرهنگ و هنر را از دیگر ریکر، ده‌های وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بر شمرند.

پایان عصر ترانه های قصه گو

گفت‌وگوی خراسان با امید روزبه، شاعر و ترانه‌سرا، درباره اهمیت روایت در ترانه و تأثیر تغییرات اجتماعی و فرهنگی بر این هنر. امید روزبه با همکاری محسن جاوشی، ترانه‌های پر طرفداری همچون «بی بدن»، «ساعت دیواری»، «یه پاییز»، «تکیه کوچیک» و «رهاییم کن» و ... را روانه بازار کرده است

و سخن پایانی

روایت در زمان اتفاق می افتد. همان طور که دیالوگ های مردم جامعه ما در سال ۱۴۰۳ دیگر دیالوگ های دهه ۴۰ یا ۷۰ نیست نباید انتظار داشته باشیم روایت های ترانه امروز شبیه روایت های قصه وار و کلاسیک روز گاران قدیم باشد. اگر گریزی به ترانه های ترانه سرایانی که با آن روزگار می نوشتند و امروز هم می نویسند بزنیم می بینیم دیالوگ ها و روایت های آن ها هم عوض شده است و هم زمان با جامعه هر روز رسانی شده است. دیالوگ و روایت های روزگار گذشته چندین پوسته دارند و ترانه امروز باید این پوسته ها یکی یکی برداشته شود. امروز همان گونه که دیالوگ ها تغییر کرده و نوع روایت ترانه هم تغییر کرده است. قطعاً ترانه سرایان دهه های پیش شاعران بزرگی بوده هستند اما امروز روزگار تغییر کرده و نباید انتظار داشته باشیم که باز به همان شکل و شمایل گذشته نوشته شود، کمابین که به هم تأکید می کند ترانه سرایان بزرگ همان دهه ها که هنوز در حال سرودن هستند نیز امروز تغییراتی را در سرودن ترانه در دستور کار قرار داده اند.

چاوشی این ریسکر را پذیر قسیم که شاید این ترانه به خاطر نوع روایت چندان شنیده نشود، اما با پیاده سازی تدابیری در انتخاب نوع روایت و موسیقی و... و همچنین تجربه محسن چاوشی که سال‌ها پیش ترانه «دوست داشتم» با ترانه‌ای از حسین صفرا خوانده بود خوشبختانه به نتیجه خوبی دست یافتیم. روایت در ترانه هنوز و همچنان زنده است، اما نوع انتخاب روایت به مقتضای زمان و زبان جامعه اصلی مهم است که ترانه‌سرا نباید فراموش کند.

ترانه‌سرایان چه زمانی باید از روایت در ترانه استفاده کنیم و چه زمانی نه؟ این جزو مواردی است که به هوش شاعر و ترانه‌سرا برمی‌گردد. شاعر باید در بزنگاه‌های حساس تصمیم بگیرد که حرفی که می‌خواهد بزند با بهر گیری از روایت از نوع قصه به معنای روایت خطی جواب می‌دهد یا دیالوگ‌های میان دو نفر. البته در این میان باید شاعر و ترانه‌سرا حواشی به این نکته هم باشد که کجا می‌تواند این روایت را بشکند و از کسل‌کنندگی دور شود.

روایت در زمان
تفاهم می‌افتد.
همان‌طور که
مردم دیالوگ‌های مادر
جامعه ما در
سال ۱۴۰۳ دیگر
دیالوگ‌های دهه
۴۰ یا ۷۰ نیست
نباید انتظار داشته
باشیم روایت‌های
ترانه امروز شبیه
روایت‌های
قصه‌وار و
کلاسیک روزگاران
قدیم باشد

به صورت کلاسیک دهه چهل و هفتادی، خیلی پیشنهاد نمی‌شود. روایت‌های این چنینی در روزگار ما تاریخ‌مصری را به ترانه می‌دهد و به عبارتی باید گفت در هر روز کاری باید روایت متناسب با روز و روزگار جامعه نوشت. سلیقه، زیست و تفکر مردم امروز به آن روزگار متفاوت است، ما نمی‌توانیم آن ترانه‌ها را در روزگار امروز بیش از سه بار پشت سر هم گوش کنیم ولی در زمان خودشان با اقبال خوبی روبه‌رو بودند. من موشم ترانه‌هایی که روایت‌های قصه‌وار دارند. راپیشنهاد نمی‌دهم چون یک قصه را یک نفر یک بار می‌خواند و کنسار می‌گذارد. در روزگار اکنون انگار کسی دیگر حوصله قصه‌گویی در ترانه ندارد.

در ترانه "بی بدن" شما که با صدای محسن چاووشی اجرا و با بازخورد قابل توجهی روبه‌رو شد، یک نوع قصه‌گویی و روایت محوری می‌بینیم که اتفاقاً موفق هم هست، نظراتان درباره ترانه بی بدن چیست؟

ترانه "بی بدن" از سری ترانه‌های روایی است، اما من در این نوع روایت به زمان افعال و نوع بیان روایت توجه ویژه‌ای داشتم. این ترانه در حال و لحظه اتفاق می‌افتد و روایت قصه‌وار دارد. اما متفاوت با روایت‌های کلاسیک ترانه‌های دهه‌های قبل. در این ترانه بنده و آقای محسن

شما چیست؟

برای پاسخ به این موضوع باید دیدگاه این افراد از روایت به روشنی بیان شود. اگر منظور از روایت قصه گویی با المان های یک قصه است باید بگویم امروز این نوع روایت ها کمتر شده و اشاره به این نکته هم ضروری است که مفهوم روایت در آن صرفاً در قصه گویی خلاصه نمی شود. امروز ترانه ها صدم درصد روایت نشده بلکه نوع بیان روایت ها تغییر کرده است.

به نظر شما چرا ترانه‌های امروز کمتر از روایت‌های کلاسیک و قصه وار

استفاده می‌کنند؟
شعرو ترانه‌ها فرزند دروزگار خویش هستند و زبان در جامعه مدام در حال تغییر است. ترانه‌ها انعکاس احوال جامعه است، پس ترانه‌های امروز باید روایت‌های امروز داشته باشند و طبیعی است کمتر از نوع روایت‌های دهه ۴۰ تا ۷۰ استفاده کنند.

نرانه ناچار است خودش را به روز کند چون جامعه در حال به روز شدن است، چه در زبان، چه محتوا و فرم. با توجه به سرعت روزگار ما و کم حوصله شدن جامعه، روایت های قصه وار

جزئیات برگزاری پنجمین همایش بین‌المللی «دیپلماسی نوروز»

پنجمین رویداد بین‌المللی «دیپلماسی نوروز» و «اهدای نشان نوروز» شنبه ۱۸ اسفندماه ۱۴۰۳ در فرهنگسرای نیواران برگزار می‌شود. به گزارش ایسنا، پنجمین همایش بین‌المللی «دیپلماسی نوروز» و «اهدای نشان نوروز» توسط مؤسسه فرهنگی نشان نوروز با همکاری صندوق اعتباری هنر و فرهنگسرای نیواران و با حضور مقامات دولتی، سفرا، هیئت‌های دیپلماتیک، هنرمندان بین‌المللی و اهالی رسانه برگزار می‌شود. اعطای نشان نوروز، اجرای موسیقی محلی و بین‌المللی، تئاتر نوروز، سخنرانی فعالان حوزه‌های تمدنی نوروز و... از جمله برنامه‌های این رویداد است. همچنین در حاشیه این رویداد، از ساعت ۱۶ پل تخصصی «صلح نوروزی» به دبیری شیرین تاجیک نیز برگزار خواهد شد که در آن نعمت‌الله فاضلی، مدیر کمیته‌اندیشیه‌های صلح با موضوع «صلح نوروزی» و مهتاب حاجی محمدی با موضوع «ایران‌های نوروزی» و آموزش صلح به کودکان» به سخنرانی و گفت‌وگو خواهند پرداخت.

لایحه آموزش زبان مادری در راه مجلس

سخنگوی دولت اعلام کرد که لایحه‌ای در خصوص تدریس به زبان مادری به مجلس ارسال خواهد شد.

فاطمه مهاجرانی، سخنگوی دولت، درباره این لایحه در صفحه مجازی خود در شبکه ایکس گفت: مادر ایران حدود چهار صد گونه زبان‌های ایرانی را شناسایی کرده و بیش بیسی می‌شود که این تعداد ممکن است به ۱۴۰۰ گونه نیز برسد. زبان‌های مادری جزو میراث فرهنگی ما هستند. اصل ۱ قانون اساسی تکلیف را مشخص و در مورد زبان‌های تمدنی و تاریخی صحت کرده است.

وی افزود: «دولت در نظر دارد لایحه‌ای را در این خصوص به مجلس ارسال کند. در بسیاری مواقع، یکی از دلایل پایین بودن تراز دانش‌آموزان در حوزه آموزش و پرورش، دوزبانه بودن بچه‌های ماست که برخی از آن‌ها همچنان در خواندن مشکل دارند. لذا موضوع زبان مادری و آموزش به زبان مادری جزو موضوعات بسیار مهمی است که در دستور کار دولت قرار دارد.»

[illegible]